

Vergaderjaar 2010–2011

28 345

Aanpak huiselijk geweld

31 015

Kindermishandeling

Nr. 113

**BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN VOLKSGEZONDHEID,
WELZIJN EN SPORT**

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 18 mei 2011

In antwoord op uw brief van 21 april jl. bericht ik u, mede namens de
Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, als volgt.

Ik wil allereerst aangeven dat het draagvlak voor de meldcode groot is. Uit
reacties van branche- en beroepsorganisaties van begin dit jaar blijkt dat
zij de verplichte meldcode ondersteunen. Het gaat om reacties van onder
andere KNMG (artsen), LHV (huisartsen), V&VN (verpleegkundigen en
verzorgenden) en een gezamenlijke reactie van onder andere de Federatie
Opvang, Jeugdzorg Nederland en de MOgroep.

Dit draagvlak blijkt ook uit het feit dat ik op 27 april 2011, samen met
onder meer bovenstaande branche- en beroepsverenigingen, ben gestart
met de campagne «Zet de meldcode op de agenda!».

Tijdens de startbijeenkomst van de campagne is ook de meldcode app
gepresenteerd. De meldcode app is een programma dat mensen op hun
mobiele telefoon kunnen downloaden met de stappen van de meldcode.
Met de app kunnen professionals direct de Steunpunt Huiselijk Geweld
(SHG) of Advies- en Meldpunten Kindermishandeling (AMK) bellen of
mailen. Door de meldcode app is er extra aandacht voor de meldcode
gekomen.

De directeur van RIAGG Rijnmond heeft echter een aantal bezwaren tegen
de meldcode. Betrokken directeur vindt dat interventies in de zorg los
moeten staan van de politiek en is bang dat organisaties straks worden
afgerekend op het aantal meldingen dat is gedaan.
Daarnaast vreest hij dat hulpverleners worden ingezet als opsporings-
ambtenaar en dat er door de meldcode onzorgvuldig wordt
omgesprongen met privacy van cliënten. Persoonlijke gegevens moeten
volgens hem binnen de hulpverlening blijven.

Ook het kabinet is van mening dat de afweging om wel of niet te melden bij de professional moet liggen. Ik heb daarom gekozen voor een verplichte meldcode en niet voor een meldplicht. Uit onderzoek blijkt echter dat professionals vaak niet weten wat zij moeten doen bij signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling. Een meldcode is nodig om professionals hierbij te ondersteunen. Het doel van een meldcode is niet dat meer gemeld wordt. Het gaat er om dat eerder en betere hulp kan worden geboden bij huiselijk geweld en kindermishandeling. Organisaties worden dan ook niet afgerekend op het aantal meldingen dat wordt gedaan.

Als professionals melden, doen zij dat bij het SHG of AMK. Het SHG en AMK hebben als doel om hulpverlening in te zetten. Het gaat niet om meldingen aan de politie. Hulpverleners worden dus niet ingezet als opsporingsambtenaar.

Ik vind het belangrijk dat altijd zorgvuldig wordt omgegaan met gegevens van de cliënt. Het wetsvoorstel verplichte meldcode stelt daarom eisen aan de manier waarop met persoonsgegevens wordt omgegaan. Bij goed gebruik van een meldcode worden gegevens van cliënten nooit verstrekt aan mensen buiten de hulpverlening. Dit is ook in Rotterdam niet het geval. Kort en goed acht ik de vrees en bezwaren van betrokkene ongegrond en onterecht.

Ten aanzien van de motie-Arib (Kamerstuk 32 015, nr. 36) over het Wetsvoorstel meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling kan ik u mededelen dat het de bedoeling is om op 20 mei 2011 het wetsvoorstel voor spoedadvies aan de Raad van State wordt gestuurd. U ontvangt het wetsvoorstel voor de zomer.

De staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
M. L. L. E. Veldhuijzen van Zanten-Hyllner